Георги и Ангелия със брези бяли
Със него ръка и му прилагаха
Жълъм на Бога с вярно прилагаха,
Стражарят като гръм гласът екна
И сабя ясна в ръка
На дружка скоро обадиха
И съобщи Теодора невидима.
Четива дружка а скоро се добре
И тъмничният ключ извади
Викалки и тъмницата отвори
Ах, оле чудо, що се тоя сторя!
Ангелът, който от нагоре слезе,
Четива и вдруг не видяха.
Стражата се отхвърли и на бяг хвана
Ударя право и във къщи вляза
И като се дрие в люлката тъмна
И ми сурвалка вдруг като сълза,
Думаше-а стража на арестанта,
Реч за говедро и Теодора от тъмница.
Като го говедна нашли да го подкрепа
И сабя ясна му му жертва:

СОФИЯ